

Изложени основания

Обжалваното решение е опорочено на четири главни основания, по-конкретно, Апелативният състав е допуснал:

- грешка при прилагането на правото, като не е приел, че рекламирането и предлагането за продажба на хотела и допълнителните услуги, по-конкретно тези, включени в класове 38, 39, 41, 43 и 44, които са насочени към потребители в ЕС, представлява реално използване на марката на Европейския съюз в случай, когато доставката на посочените услуги е извършена в Съединените щати,
- грешка при прилагането на правото, като не е приел, че рекламирането и популяризирането на съответните услуги е достатъчно, за да се докаже реалното използване на тези услуги,
- грешка при прилагането на правото, като не е приел, че рекламирането на откриването на хотел „Лондон“ е относимо, и
- грешка при прилагането на правото, поради непълнотата или липсата на мотиви за направения от него извод.

Жалба, подадена на 23 декември 2020 г. — Ryanair/Комисия

(Дело T-769/20)

(2021/С 62/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ryanair DAC (Суорд, Ирландия) (представители: E. Vahida, F. Lapr vote, V. Blanc, S. Rating и I. Metaxas-Maranghidis, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение C(2020) 5616 окончателен на Европейската комисия от 11 август 2020 г. относно държавна помощ SA.57586 (2020/N) — Естония COVID-19: Рекапитализация и заем със субсидирана лихва за Nordica,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Европейската комисия е приложила неправилно член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС и съобщението си „Временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19“, като е приела, че помощта е за преодоляване на сериозни затруднения в икономиката на Естония, че Nordica може да получи помощ, и че са спазени условията във връзка с нарушенията на конкуренцията, излизането на държавата и реструктурирането, и като не е изпълнила задължението си да претегли положителните и отрицателните последици на помощта за условията на търговия и за поддържането на ненарушена конкуренция (т.е., „сравнителният тест“).
2. Второ основание: Европейската комисия е нарушила конкретни разпоредби от ДФЕС и общите принципи на европейското право относно забраната на дискриминацията, свободното предоставяне на услуги и свободата на установяване, на които се основава либерализирането на въздушния транспорт в ЕС от края на 80-те години насам.

3. Трето основание: Европейската комисия не е започнала официална процедура по разследване въпреки наличието на сериозни затруднения и е нарушила процесуалните права на жалбоподателя.
4. Четвърто основание: Европейската комисия не е изпълнила задължението си за мотивиране.

Жалба, подадена на 29 декември 2020 г. — KS и KD/Съвет и др.

(Дело T-771/20)

(2021/С 62/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: KS и KD (представители: F. Randolph, QC и J. Stojšavljević-Savić, Solicitor)

Ответници: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Европейска служба за външна дейност

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд да постанови:

- ответниците солидарно или поотделно да поправят вредите и платят обезщетение (включително лихви със ставка и за период, определени по усмотрение на Съда) на жалбоподателите за понесените вреди, на основание отговорността на ответниците за нарушения на основните човешки права на жалбоподателите, в случая — на членове 2, 3, 6, 8 и 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи⁽¹⁾ и членове 2, 4 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), що се отнася до първия жалбоподател, и на членове 2, 3, 6 и 13 ЕКПЧ и членове 2, 4 и 47 от Хартата, що се отнася до втория жалбоподател, съгласно член 340, параграф 2 ДФЕС, и
- на основание член 134 от Процедурния правилник на Общия съд ответниците да заплатят съдебните разноски на жалбоподателите, които разноски — за яснота — не бива да се сведат до размера на правната помощ, която с определение от 20 ноември 2020 г. Общият съд е разпоредил да бъде изплатена, и трябва да включат и разходите за производството пред експертната група по правата на човека (HRRP).

Основания и основни доводи

Жалбоподателите искат да бъдат поправени вредите и да се плати обезщетение на основание член 340 ДФЕС, втора алинея за вредите, които те смятат, че са понесли в резултат от твърдяното нарушаване на основните им човешки права от ответниците, в частност членове 2 (процесуален аспект), 3, член 6, параграф 1 и член 13 ЕКПЧ и съответните членове 2, 4 и 47 от Хартата.

Жалбата се отнася до факти, настъпили след 8 декември 2008 г., когато отговорността във връзка с полицията и правораздаването е прехвърлена от Временната административна мисия на ООН в Косово (UNMIK) на Европейския съюз, а EULEX е поела пълен оперативен контрол във връзка с върховенството на закона, след приемането на 8 февруари 2008 г. от Съвета на ЕС на Съвместно действие 2008/124/ОВППС⁽²⁾. Последният акт предоставя на EULEX изпълнителен мандат да гарантира, че военните престъпления, междуетническите престъпления и други тежки престъпления са „правилно разследвани, преследвани, [и че] присъдите са правилно постановени и изпълнени“.

Жалбоподателите твърдят:

- продължаващо нарушаване на членове 2 и 3 ЕКПЧ (процесуални аспекти) от ответниците поради непредприемане на коригиращи действия от момента на получаване на уведомление, най-късно на 29 април 2016 г., че HRRP е констатирал, че при осъществяването на изпълнителния си мандат EULEX нарушава членове 2 и 3 ЕКПЧ,